

Zadeva C-722/23 [Rugu]ⁱ

Predlog za sprejetje predhodne odločbe

Datum vložitve:

28. november 2023

Predložitveno sodišče:

Cour de cassation (Belgija)

Datum predložitvene odločbe:

22. november 2023

Vložnik kasacijske pritožbe:

AR

Cour de cassation de Belgique (kasacijsko sodišče, Belgija)

Sodba

[...] (ni prevedeno)

AR, rojen v [...] (ni prevedeno) (Romunija), dne [...] (ni prevedeno),

s stalnim prebivališčem v [...] (ni prevedeno),

oseba, zoper katero je bil izdan evropski nalog za prijetje, vložnik kasacijske pritožbe,

[...] (ni prevedeno)

I. POSTOPEK PRED COUR DE CASSATION (KASACIJSKO SODIŠČE)

Pritožba je vložena zoper sodbo, ki jo je 30. oktobra 2023 izdalo cour d'appel de Bruxelles, chambre des mises en accusation (višje sodišče v Bruslju, zunajobravnavni senat).

ⁱ Ime te zadeve je izmišljeno. Ne ustreza resničnemu imenu nobene od strank v postopku.

[...] (ni prevedeno)

II. ODLOČITEV COUR DE CASSATION (KASACIJSKO SODIŠČE)

- 1 Zoper vložnika kasacijske pritožbe, ki ima romunsko državljanstvo, vendar ki po navedbah sodnikov višjega sodišča prebiva v Belgiji, so romunski organi 1. avgusta 2023 izdali evropski nalog za prijetje zaradi izvršitve štiriletne zaporne kazni.

Chambre du conseil (preiskovalni senat) je zavrnil izvršitev tega evropskega naloga za prijetje iz razloga, določenega s členom 4, točka 5, loi du 19 décembre 2003 relative au mandat d'arrêt européen (zakon z dne 19. decembra 2003 o evropskem nalogu za prijetje), in sicer, da bi bil vložnik kasacijske pritožbe zaradi razmer v zaporu v Romuniji izpostavljen nevarnosti, da bi bile kršene njegove temeljne pravice, v tem primeru tiste, ki so varovane s členom 3 Konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin.

Chambre des mises en accusation (zunajobravnavni senat) je na podlagi pritožbe državnega tožilstva potrdil ta sklep, vendar je tudi odločil, da se bo štiriletna zaporna kazen iz evropskega naloga za prijetje „lahko izvršila v Belgiji“ v skladu s členom 6, točka 4, zakona z dne 19. decembra 2003, ker se nevarnost, nastanek katere naj bi člen 4, točka 5, preprečil, nanaša na način izvršitve kazni, izrečene v Romuniji, in ne na postopek, na podlagi katerega je bil vložnik kasacijske pritožbe tam obsojen, niti na samo obsodbo.

To je izpodbijana odločba.

- 2 Pritožbeni razlog se nanaša na kršitev člena 25 Okvirnega sklepa Sveta 2008/909/PNZ z dne 27. novembra 2008 o uporabi načela vzajemnega priznavanja sodb v kazenskih zadevah, s katerimi so izrečene zaporne kazni ali ukrepi, ki vključujejo odvzem prostosti, za namen njihovega izvrševanja v Evropski uniji, člena 4, točka 5, zakona z dne 19. decembra 2003 o evropskem nalogu za prijetje in člena 38(1) loi du 15 mai 2012 relative à l'application du principe de reconnaissance mutuelle aux peines ou mesures privatives de liberté prononcées dans un État membre de l'Union européenne (zakon z dne 15. maja 2012 o uporabi načela vzajemnega priznavanja za zaporne kazni ali ukrepe, ki vključujejo odvzem prostosti, izrečene v državi članici Evropske unije).

V njem se zatrjuje, da sodniki višjega sodišča po ugotovitvi, da se uporablja razlog za obvezno neizvršitev evropskega naloga za prijetje, ker so obstajali resni razlogi za domnevo, da bi izvršitev tega akta povzročila kršitev temeljnih pravic vložnika kasacijske pritožbe, niso mogli uporabiti učinkov razloga za fakultativno neizvršitev iz člena 6, točka 4, zakona z dne 19. decembra 2003 in, ker je vložnik prebival v Belgiji, tam odrediti izvršitve zaporne kazni, ki mu je bila izrečena v odreditveni državi.

- 3 V skladu s členom 1(2) Okvirnega sklepa Sveta 2002/584/PNZ z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami države članice izvršijo vsak evropski nalog za prijetje na podlagi načela medsebojnega priznavanja in v skladu z določbami navedenega okvirnega sklepa.

Iz sodbe Sodišča Evropske unije z dne 17. decembra 2020 v zadevah C-354/20 PPU in C-412/20 PPU izhaja, da je namen mehanizma evropskega naloga za prijetje zlasti boj proti nekaznovanosti zahtevane osebe, ki se nahaja na drugem ozemlju, kot je to, na katerem je domnevno storila kaznivo dejanje.

Poleg tega je Sodišče Evropske unije v sodbi z dne 29. junija 2017 v zadevi C-579/15 odločilo, da mora pristojno nacionalno sodišče ob upoštevanju celotnega nacionalnega prava in ob uporabi metod razlage, ki jih to pravo priznava, nacionalne določbe v postopku v glavni stvari kar najbolj razlagati glede na besedilo in namen tega okvirnega sklepa. Ta obveznost je v zadevi, ki jo je takrat obravnavalo Sodišče, pomenila, da so imeli v primeru zavrnitve izvršitve evropskega naloga za prijetje, ki je bil izdan za predajo osebe, zoper katero je bila v odreditveni državi članici izdana pravnomočna sodba, s katero je bila ta oseba obsojena na zaporno kazen, pravosodni organi izvršitvene države članice obveznost, da sami zagotovijo učinkovito izvršitev kazni, ki je bila izrečena tej osebi.

Vendar v skladu s členom 1(3) Okvirnega sklepa ta okvirni sklep ne spreminja obveznosti, ki izhajajo iz spoštovanja temeljnih pravic in temeljnih pravnih načel iz člena 6 Pogodbe o Evropski uniji.

Člen 4, točka 5, zakona z dne 19. decembra 2003, s katerim je bil ta okvirni sklep prenesen v belgijski pravni red, določa, da se izvršitev evropskega naloga za prijetje zavrne, če obstajajo resni razlogi za domnevo, da bi ta izvršitev povzročila kršitev temeljnih pravic zadevne osebe, kot so določene v členu 6 Pogodbe o Evropski uniji. Ta razlog za neizvršitev evropskega naloga za prijetje je obvezen.

Nazadnje, v skladu s členom 6, točka 4, istega zakona, s katerim je bil prenesen člen 4(6) Okvirnega sklepa, se lahko izvršitev evropskega naloga za prijetje med drugim zavrne, če je bil ta akt izdan zaradi izvršitve kazni, kadar se zadevna oseba nahaja ali prebiva v Belgiji in se pristojni belgijski organi zavežejo, da bodo to kazen izvršili v skladu z belgijskim pravom. V tem primeru člen 38(1) zakona z dne 15. maja 2012 določa, da odločitev preiskovalnega sodišča vključuje priznanje in izvršitev zaporne kazni ali ukrepa, ki vključuje odvzem prostosti, iz sodne odločbe, ki je predmet evropskega naloga za prijetje, in da se ta obsodba izvrši v skladu z določbami navedenega zakona z dne 15. maja 2012.

- 4 S pritožbenim razlogom se postavlja vprašanje, ali lahko, kadar so sodišča države, ki mora izvršiti evropski nalog za prijetje, ugotovila, da v primeru predaje zahtevane osebe odreditveni državi obstaja nevarnost kršitve temeljnih pravic te osebe in da te nevarnosti ni mogoče preprečiti v razumnem roku, tako da morajo zavrniti izvršitev evropskega naloga za prijetje, ta ista sodišča izvršitvene države

vseeno odločijo, da bo treba zaradi preprečitve nekaznovanosti zahtevane osebe, ki prebiva na ozemlju, ki ni ozemlje, na katerem je osumljena storitve kaznivega dejanja, v skladu z določbo, s katero je v nacionalni pravni red prenesen člen 4(6) Okvirnega sklepa, odrediti, da se v izvršitveni državi članici izvrši kazen zapora, ki je bila zadevni osebi izrečena v državi članici, ki je izdala evropski nalog za prijetje, in ki je navedena v tem aktu.

Povedano drugače, ali ugotovitev, da obstaja razlog za obvezno zavrnitev izvršitve navedenega evropskega naloga za prijetje, nasprotuje temu, da se lahko uporabijo učinki razloga za fakultativno neizvršitev evropskega naloga za prijetje iz člena 4(6) Okvirnega sklepa Sveta 2002/584/PNZ z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijetje?

- 5 V nasprotju z zadevo, v kateri je bila izdana zgoraj navedena sodba Sodišča Evropske unije v zadevi C-579/15, je bilo v obravnavani zadevi pred ugotovitvijo, da zadevna oseba prebiva v izvršitveni državi in da je treba uporabiti razlog za fakultativno neizvršitev evropskega naloga za prijetje iz člena 4(6) Okvirnega sklepa, ugotovljeno, da bi predaja te osebe odreditveni državi pomenila nevarnost kršitve njenih temeljnih pravic, tako da je treba uporabiti razlog za obvezno neizvršitev iz člena 4, točka 5, zakona z dne 19. decembra 2003.

Na zgornje vprašanje je mogoče odgovoriti le z razlago člena 4(6) Okvirnega sklepa Sveta 2002/584/PNZ z dne 13. junija 2002.

Zato je treba v skladu s členom 267, tretji odstavek, Pogodbe o delovanju Evropske unije Sodišču Evropske unije postaviti vprašanje, kot je oblikovano v izreku.

- 6 Ker je preiskovalni sodnik 12. septembra 2023 vložnika kasacijske pritožbe izpustil pod pogoji, ki omejujejo njegovo svobodo gibanja in mu zlasti prepovedujejo potovanje v tujino, kar je odločitev, katere učinki bodo trajali do sprejetja dokončne odločitve o izvršitvi evropskega naloga za prijetje, in ker je odgovor na postavljeno vprašanje v zvezi s tem odločilen, Cour de cassation (kasacijsko sodišče) poziva Sodišče Evropske unije, naj preuči možnost uporabe nujnega postopka iz člena 267, zadnji odstavek, Pogodbe o delovanju Evropske unije in člena 107 Poslovnika Sodišča Evropske unije z dne 25. septembra 2012.
- 7 Preizkus pritožbenega razloga je prekinjen, dokler Sodišče Evropske unije ne odloči o spodaj navedenem vprašanju.

IZ TEH RAZLOGOV JE

COUR DE CASSATION (KASACIJSKO SODIŠČE)

prekinilo odločanje, dokler Sodišče Evropske unije ne odgovori na to vprašanje za predhodno odločanje:

Če so sodišča države članice, ki mora izvršiti evropski nalog za prijetje, ugotovila, da v primeru predaje zahtevane osebe odreditveni državi članici obstaja nevarnost kršitve temeljnih pravic te osebe, povezana z izvršitvijo tuje kazni, tako da je treba izvršitev evropskega naloga za prijetje zavrniti, ali člen 4(6) Okvirnega sklepa Sveta 2002/584/PNZ z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami tem sodiščem izvršitvene države članice, ki ugotavljajo, da zahtevana oseba prebiva v zadnjenavedeni državi, dovoljuje, da nato odločijo, da je treba v skladu z določbo, s katero je v nacionalni pravni red prenesen člen 4(6) Okvirnega sklepa, v izvršitveni državi članici izvršiti kazen zapora, ki je bila izrečena v državi članici, ki je izdala evropski nalog za prijetje, in ki je navedena v tem aktu?

[...] (ni prevedeno)

[...] (ni prevedeno) [datum in podpisi]

DELOVNI DOKUMENT